

СУЧАСНИЙ СТАН ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АГРАРНОЇ СФЕРИ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Голишева Ю.О.

Науковий керівник – к.е.н., викладач Крутько М.А.

Харківський національний технічний університет сільськогосподарства імені Петра Василенка

(61002, Харків, вул. Алчевських, 44, каф. Обліку та аудиту)

E-mail: yuliagolysheva5@mail.ru, (063) 4251245

Технічне забезпечення сільськогосподарства досягло нині найнижчої межі. Основними сільськогосподарськими машинами аграрні підприємства забезпечені лише на 45-65%, понад 90% з яких вже відпрацювали свій амортизаційний строк. Через технічні несправності та фізичне зношення щорічно не використовується четверта частина тракторів і комбайнів.

Наразі в Україні не вирішена проблема матеріально-технічного забезпечення аграрного виробництва, переробки та реалізації продукції та не досягнуто паритету цін на промислову та сільськогосподарську продукцію, що поставило товаровиробників останньої у важкі економічні умови, а недостатня державна підтримка, не врегульовані питання кредитування та інші важелі стимулювання виробництва і життя на селі дедалі погіршують ситуацію.

Необхідно створити ефективні економічні механізми, які мають забезпечити значне збільшення обсягів інвестицій у технічне переоснащення аграрного сектору. Основними джерелами таких надходжень можуть бути:

- власні кошти сільськогосподарських підприємств, зокрема амортизаційні відрахування, прибуток та спеціальні заощадження, спрямовані на конкретні завдання;

- державні дотації (з державного і місцевого бюджетів) сільськогосподарським товаровиробникам на придбання техніки шляхом компенсації їм частини вартості техніки, передусім, тракторів і комбайнів;

- довгострокові кредити комерційних банків на придбання насамперед складної техніки з компенсацією частини відсотків за кредити з державного або місцевого бюджетів;

- кошти фінансових лізингових фондів, створених за участю державного і місцевого бюджетів, заводів-виробників техніки і сервісних технологічних центрів, інвесторів.

Ситуація, що склалася в аграрному секторі країни оцінюється як критична та зумовлює необхідність розгляду ефективних заходів, спрямованих на організацію системи матеріально-технічного забезпечення галузі, пошуку джерел фінансування, впровадження в практику інноваційних моделей розвитку.

Держава законодавчими та економічними важелями повинна сприяти залученню до лізингової діяльності банків, спеціалізованих фінансових організацій, виробників техніки, незалежних лізингових компаній та приватного капіталу. На шляху технічних засобів від виробника до споживача повинно передбачатися якомога менше посередників.